

фінансової діяльності підприємств та дозволяє вирішувати більшість проблем, які виникають у фінансово-економічній діяльності підприємств.

Інформаційні джерела

1. Разумова Г.В., Протопопова Н.А., Джанумова Л.Т. Податкова оптимізація та ухилення від сплати податків в Україні. *Scientific World Journal*. Issue № 6. Part 3. Bulgaria, 2020. P. 25-30. <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2020-06-03-083>.

2. Ільницька Г. Я. Формування фінансово-економічного механізму управління підприємством. *Науковий вісник*. 2004. № 14. С. 291-294.

3. Кічко І. І. Нормативне регулювання фінансів підприємств у ринкових умовах. *Вісник Чернігівського державного технологічного університету*. 2009. № 35. С.24-30.

4. Козій І. С. Місце і значення фінансового забезпечення в структурі фінансового механізму. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2008. № 18.9. С.223-229.

5.

Ткачова А.А., студентка факультету менеджменту, 3 курс,
науковий керівник - Іваненко Т.Я.

Миколаївський національний аграрний університет

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ МИКОЛАЇВСЬКОГО РАЙОНУ

Загальне поняття ефективності є досить широке і вживається в різних галузях національної економіки. Виходячи з висновків українських економістів кінця ХХ ст., ефективність – досягнення найбільших результатів за найменших витрат живої й уречевленої праці. Це конкретна форма вияву закону економії часу. Їх зв'язок здійснюється через підвищення продуктивності праці, яке означає зростання ефективності сукупної праці, ефективності всього виробництва, зумовленої насамперед прогресом продуктивних сил.[1, с. 508]

Ефект – наслідок результату виробництва або проведення певних заходів у сільському господарстві. З ефекту не можна судити про доцільність діяльності, оскільки він не показує чи є вигідною певна справа. Економічна ефективність свідчить про те, що необхідно зіставити ефект з витратами на його одержання і визначити як він був досягнутий.

В.Г. Андрійчук трактує ефективність як результативність певного процесу, дії, що вимірюється співвідношенням між одержаним результатом і витратами (ресурсами), що його спричинили [2, с. 624].

М.І. Кісіль підкреслює, що ефективність визначається зіставленням економічного результату з витратами на досягнення цього результату [3, с. 59].

Аналізуючи праці видатних учених сутність ефективності полягає саме в досягненні максимальної кількості продукції при мінімальних витратах.

Підвищення економічної ефективності сільськогосподарського виробництва сприяє зростанню доходів господарств, що є основою розширення і вдосконалення виробництва, підвищення оплати праці і поліпшення культурно-побутових умов працівників галузі.

Новітні технології – є важливою складовою підвищення економічної ефективності виробництва. Всі вдосконалення виробництва на підприємстві мають спільну мету – зростання власного доходу та кращі умови для працівників. На нашу думку, можна виділити такі напрямки новітнього розвитку зернових:

Впровадження інтенсивних та енергозберігаючих технологій. Слід забезпечити підприємства енергонасиченими тракторами. Вони оснащені системами автоматизації та управління. Застосування такої системи приведе до зниження рівня фізичного навантаження та зменшення енергозатрат.

Впровадження високоврожайних сортів і гібридів. Високоврожайні та адаптовані до особливих кліматичних умов сорти – є показниками високої якості та холодостійкості, а правильний вибір сорту – визначальний показник підвищення врожайності.

Внесення оптимальної кількості мінеральних і органічних добрив. Добрива застосовують для поліпшення умов живлення рослин з метою підвищення врожаю та покращення якості продукції.

Удосконалення структури посівної площі. Необхідно раціонально використовувати земельні ресурси, оптимізувати сівозміни для уникнення виснаженості землі та покращення врожаю.

Впровадження нових форм організації і оплати праці. На підвищення ефективності виробництва впливає зростання доходів та рівень рентабельності – відповідно збільшуються обсяги виробництва та продаж продукції. Це сприяє розширеному виробництву, підвищенню заробітної плати та покращенню соціальних умов для працівників.

Боротьба з хворобами, шкідниками та бур'янами. Агротехнічні, фізико-механічні, хімічні, біологічні та комплексні методи здатні захистити рослини від небажаного впливу.

Покращення якості і ціни реалізації. Якість продукції – це не тільки економічна, але й соціальна роль. Збільшення виробництва продукції та вихід на нові ринки збуту – сприяє отриманню найбільшого прибутку.

Підвищення рівня кваліфікації і майстерності працівників. Дає змогу розширювати здобуті знання, вміння, навички на рівні вимог виробництва.

Рівень роздрібних цін. Зменшення собівартості та покращення ефективності виробництва – створюють вигідні умови для наступного зниження роздрібних цін на ринку і задовольняють потреби споживачів.

Впровадження інновацій у сільському господарстві, зокрема зерновиробництві, забезпечить перспективи щодо розвитку зернового господарства, які поки що повною мірою не використовуються сільськогосподарськими підприємствами. Покращення параметрів функціонування галузі дозволить досягати одночасно декількох соціально-економічних ефектів: поліпшити якість продукції, підвищити урожайність, зменшити собівартість продукції тощо.

Можемо зробити висновок, що суть ефективності – це збільшення продукції і доходу при найменших витратах. Всі підприємства мають спільну мету – зростання власного доходу та покращення умов для працівників. Новітні технології – є невід’ємною частиною підвищення ефективності сільськогосподарських підприємств. Зараз відбувається активний розвиток новітніх технологій у розвитку сільського господарства. Підприємства для збільшення обсягів виробництва вводять нові системи машин, які заощаджують ресурси та енергію. Також вводять нові сорти сільськогосподарської продукції, які є високоврожайні та адаптовані до окремих кліматичних умов. Завданням кожного підприємства залишається підвищення ефективності галузі, збільшення обсягу виробництва конкурентоспроможної продукції і вихід на нові ринки збуту.

Інформаційні джерела

1. Економічна енциклопедія : у 3-х т. / Відп. С.В. Мочерний [та ін.]. – К. : Академія, 2000. – Т. 1. – 864 с.
2. Андрійчук В.Г. Економіка аграрних підприємств: підруч. / В.Г. Андрійчук. - 2-ге вид., доп., перероб. - К.: КНЕУ, 2004. - 624 с.
3. Кісіль М. І. Критерій і показники економічної ефективності малого і середнього бізнесу на селі / М. І. Кісіль // Економіка АПК. - 2001. - №8. - С. 59-64.

Федосєєва Г.С., д-р екон. наук, доц., доцент кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки
Миколаївський національний аграрний університет

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ – ШЛЯХ ДО УСПІШНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Зовнішньоекономічна діяльність сільськогосподарських товаровиробників відіграє важливу роль у формуванні економічного добробуту громади та є запорукою успішного розвитку територій, на яких проводять свою діяльність дані суб’єкти господарської діяльності. При цьому особливе місце в системі покращення господарської діяльності сільськогосподарського товаровиробника займає налагодження ефективної системи реалізації виробленої продукції, яка має бути спрямована на